

התברר לנו לאחרונה, כי במקביל לשוק
ההפלות המלאכותיות, יש גם שוק-שחור
משגשג וחינני אשר עוסק בדבר נורא לא
פחות: שיעורים מלאכותיים.

הדבר מתרחש בערך כך:

הבעייה:

בארץ לומדים רבבות ילדים אשר נזק-
קים לביצוע „שיעורים מלאכותיים“ בי-
מייוחד בחשבון ובאנגלית — ענפים שבי-
הם אמצעי המניעה הנקטים בתכניות
הלימודים אינם מספיקים למנוע כש-
לוות.

התוצאה:

התלמיד מתחיל למגר אחרי הנדרש,
ציוניו הולכים ויורדים. מקץ כמה חוד-
שים חומרת מצבו גלוייה לעיון. לאחר
שיחה רצינית עם המהנחת, מתברר להו-
רים החמומים כי בנס/בתם זקוקים לטי-
פול מייד, לכל ישארו כיתה ויתדרדרו
אל זרועות הפשע המאורגן.

הבעייה:

במדינת ישראל אין שיעורים מלאכו-
תיים במסגרת ממלכתית.

התוצאה:

ההורים המודאגים מוכנים לשלם כל

מיוחד ל"ZOO הארץ":

מאת כתבתנו לשינאה לאומית

אידי אמין אידיומ!

קדאפי דגנראט • פרץ חמוס-מוח ופרימיטיבי

בידיעה שלא תיאמן נמסר מכירת אוגנרה, כי
אידי אמין הוא אידיומ.

הדבר עורר גלי צחוק עזים ברחבי העולם וגם בישראל.
כל הפרשנים ובעלי-הטורים הגיבו על הידיעה בגיחוך
מהול בבוז וקבעו, כי אידי אמין הוא קוף, מטומסס, שוטה
ורודן-כפרי.

היו שטענו, כי קדאפי טמבל, ומגוחך לא פחות.

יהושע פרץ, חמוס-המוח הפרימיטיבי מנמל אשדוד,
גרוע כשני הראשונים, אם כי איננו מצחיק כעמיתיו, כי
הוא גורם נזקים ישירים למדינת ישראל.

יהושע פרץ הוא סחטן-קטן המעיז להשתמש בכוחו כדי
לחקות סחטנים גדולים ומוכשרים ותרבותיים ממנו — ויש
לשנא אותו לא פחות מאשר את שני האחרים.

בחגיגות יום השינאה שנערכו השבוע, זרקו אמצעי
התיקשורת להמונים בובות-נייר בדמותם של קדאפי, אמין
ופרץ והעם החוגג העלה אותם על המוקד, רקד סביבם
וצלה קארטושקס.

לעיתונאים ולמנכ"לים, למנהיגים ולמוכ"לים — שלום.

בתמונה משמאל:

בובת-פרץ עשויה סמרטוטים ונייר-עיתון, עולה על המוקד בטקס
חגיגי במרכז חגיגות יום השינאה.

גרירה בתריחוקית

מבצע גניקולוגי-חשבון לחוד עליפת-המוח

סכום שידרש כדי להציל את ילדיהם
ולהביאם בשלום לאוניברסיטה.

הבעייה:

צריך למצוא גניקולוג לחשבון וגניי-
קולוג לאנגלית שיסכים לבצע את השי-
עורים המלאכותיים בקלניקה פרטית.

התוצאה:

לכל מתנדב ומחנכת יש פינקס סודי ובו
שמות כל מבצעי השיעורים המלאכותיים
וכתובותיהם. אם יפנו ההורים אל המחנ-
כים יקבלו מהם פיתקה ובה אחת מה-
כתובות הללו, בדרך כלל של עמיתיהם
בבית-הספר השכן.

ההתקשרות:

ההתקשרות בין ההורים ומבצע השי-
עורים המלאכותיים נעשית בשעות הח-
שיכה, בדרך כלל בסימטאות נטושות או
בנמל תל-אביב הסגור, ושם מתבצע ה-
תשלום הראשון, במזומנים. לעתים מת-
(המשך בעמ' 3, טור 4)

מורשה

יוסי הוא ספורטאי. הוא קם כל בוקר ומתחיל לרוץ בדרכים ובשבילים כש-
הכיפה הסרוגה שעל ראשו מתנופפת בסלואו-מואשן. ליוסי יש שני ילדים ואישה.
הוא אוהב סלט ירקות.

— „יוסי, איך הגעת אל האלוקים?“

— „טוב אז ככה... האמת היא שאני נמשכתי אל הספורט מתוך חדה. הבנתי
פתאום את החשיבות שביצירת הקשר בין השרירים, הטבע והרוח. כשאני רץ,
הבידוד גורמת לי להתרכז ולהבין. ואז אני מגיע אל אלוקים. אני גם מקיים את
כל המצוות.“

דבורה היא נגנת. היא קמה כל בוקר ומחנכת פעוטים. יש לה גן נחמד ומוצל
והיא שרה עם הילדים ומשחקת עימם. הילדים אוהבים אותה והיא אותם.

— „דבורה, האם זה שאת דתיה, זה עוזר לך בחינוך?“

— „כן. בהחלט. אני משוחחת עם הילדים. אני מסבירה להם את גודלו של
השם. זה עוזר להם להבין דברים. הם יודעים, שלא יוכלו לקבל תשובה על כל
שאלה. הם מבינים שהכל הוא מעשי יד השם ומתחילים לאהוב את השם. אני
גם מקיימת את כל המצוות.“

מרדכי הוא שמן. הוא קם כל בוקר ורואה שהוא שמן. למרדכי השומן לא
מפריע לחיות דתי. לפעמים נדמה שזה אפילו עוזר לו.

— מרדכי, האם יש קשר בין שומן ואלוקים?

— יש ויש. נדמה לי לפעמים, שלנו השמנים, קל יותר לקלוט ולנסות ליצור
קשר שבין אדם למקום. אני גאה בכך שאני שמן ואני גם גאה בזה שאני דתי.
מה יש, צריך להתבייש? רק כשהתחלתי להשמין, הבנתי את המשמעות של כל
מה שמתרחש סביבי ואת ההרמוניה בין האדם לבוראו. אגב, אני גם מקיים את
כל המצוות.

* * *

ואתה, קורא יקר?

האם כבר קיימת את כל המצוות?

מאזן היסטורי

מאז קום המדינה ועד היום הצ-
ליח חיל-האוויר להפיל 1164 מטו-
סי-אוייב. כך אמר שר הבטחון
ביום חיל האוויר.

שר הבטחון גם סיפר כמה מטו-
סים בדיוק הפיל חיל האוויר בכל
מלחמה וכמה מטוסים הפיל בין
מלחמה למלחמה.

שר הבטחון גם קשר את מספר
מטוסי האוייב ביכולתו הרוחנית
והאיכותית של העם היהודי —
מה שהביא אותנו למחשבת שפס-
גת יצירתו ההיסטורית של העם
היהודי היא הפלת 1164 מטוסי
אוייב ב-27 שנים קצרות.

ופסגת יצירתן של 27 השנים
הללו היא ללא ספק — שר הבט-
חון, מר פרס.